

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (69)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

YÂ RAB

Seni bilmeyen şu firkat ateşinde yandı ya Rab
Nice aldanıp mecazdan yine aşk o sandı yâ Rab
Ki bekâsı yok bedenden yok'a aşk'a yok deyûben
Sana döndü tüm gönüller seni aşkla andı yâ Rab

EY NEBÎ

Sensiz zulmete döner görünmezdi Mihr ü Mah
Nurundan aydınlandı şol kâinât ey Nebî
Getirdiğin Kur'anla ruhumuz buldu ferah
Huzurumuzu yazdı yolunun mürekkebi

YÂ RAB

Kılma dünya berduşu al yoluna bî-huş'u
Ah secdeme ver huşû târümâr etme yâ Rab
Can ver şu gönül kuşu açılsın ten koğuşu
Ruha uçsun ver huşû tarumâr etme yâ Rab

AŞK

Anla cânâ sine büryan eylemez aşk aşk değil
Ah dü çeşmim kanla giryân eylemez aşk aşk değil
Dönse gönlüm yetti nisyan perdesinden kurtulup
Aşk verendir aşka lâyük şol mecazlar aşk değil

PİŞMANLAR

Kör müdür nef's ü hevâ zâyolur bâd-ı hevâ
Olmaz dertlere devâ kabir pişman doludur
Ey Kerim-i Zülcelâl neler var kıldın helal
Andan gayrısı melâl kabir pişman doludur
Fânî imtihan zâhir arınup olsam tâhir
Uz değil yakın âhir kabir pişman doludur

BUNCA ÇABA NEDENDİR

Velev nâzik hakperest ya zâlim kaba saba
Âdem kancayı yutmuş yaklaşıyor hesâba
Kalmaz zenginde atlas yahut fakirde aba
Anlamadım nedendir faniye bunca çaba

BENİM

Ay tebessüm eyliyor bak gör semâ deryâ benim
Gök benim yıldız benim mehtap benim hülyâ benim
Zanneder yar derde düştüm ağlayan bir bahtsızım
Gamsızım bilmez vefâsız Hû deyû Dünyâ benim

UTANIRIM

Şimdi bir tek laf edemem zira ayıp sanırım
Tehdid-i Evreni bilir Bir Çevik'i tanırım
Korkup susmuş bir tek kelam edememiştım âyâ
İslam için konuşmaya hakkım yok utanırım

ZANNETME

Zannetme din-i İslamın senin için hükmü var
Dillin ile söyle yeter ondan ağır yük mü var
Gayrıya elzemdür taat duyursan yetti âdem
Sen otur kına demâdem nefsinden büyük mü var

GURURUN YAPTIĞI

0 düzmece gururla bırak görünsün yaman
Farkına bile varmaz ah öyle geçer zaman
Sapla karışır saman yakınlaşır da son gün

Riya bırakmaz hüznün aman dilenir aman

VEBALİ KİMİNDİR?

Ah vebâli kimindir huzursuz asık yüzün
Hüzün olmuş fânîde solunan yalnız hüznün
Bekası mı olurmuş geçer gece gündüzün
Ebedi unutturup Dünya Dünya dediler
Milletin huzurunu rızık sayıp yediler
Gavur oyunu meğer gûyâ uymakmış çağa
Ahret fikriyatını ittirmekmiş uzağa
Müslümanı çektiler düştükleri tuzağa
Ebedi unutturup Dünya Dünya dediler
Milletin huzurunu rızık sayıp yediler
Binler entrikayla susturup bin âlimi
Rezilliğe hak dedi garbın şerir zalimi
Medeniler görmez mi ruhtaki mezalimi
Ebedi unutturup Dünya Dünya dediler
Milletin huzurunu rızık sayıp yediler
Ebed için gelinen Dünya verir mi saadet
Firakla yanar seven öyle koyulmuş adet
Kurtuluş reçetesi yaradana ibadet
Ebedi unutturup Dünya Dünya dediler
Milletin huzurunu rızık sayıp yediler

KOCA BİR YALAN İMİŞ

Şuurda yiten şair ne bilir aşka dâir
Fâniye aşk vesâir koca bir yalan imiş
Anmaz Hak vü şeâir varsa yoksa kebâir
Sunar ruhsuz zevâhir koca bir yalan imiş

BRE REZİL

Bre rezil çıkmamışsın şu milletin bağrından
Kiminsin sen âyan ettin aşağılık çağrından
Bu milletin sesidir bil çemkirdiğin irade
Ders alıp da susamadın belli yürek ağrından

İSTEMEZ Mİ?

Yola çıktı cümle âdem duramaz gider demâdem
Seviyor hayâtı mâdem ebedîyi istemez mi
Nice sevdi göçtü fânî bilemez biter ya ânî
Verecekse ânı sâni ebedîyi istemez mi

ÂDEM

Pul ile sınıandı kul verilmeyen sandı zul
Sen akıyla Hakkı bul aldanma yanma âdem
Ânıyla olur mu kâm boşalur cümle makam
Hepsi kırılır bir cam üç gündür yanma âdem
Çıksun mağrurun sesi daim bilür neş'esi
Birden biter nefesi aldanup yanma âdem

SÖYLE CÂNÂ

Gam çeker dâim gönüller derd-i firkat bin belâ
Müptelâdır cümle âşık sanki derd'çün müptelâ
Söyle cânâ söyle gaflet ağlatırken âşıkân
Hikmetinden söyle âşkın ânı bilsin evvelâ

İZ'AN

Arz-ı endam eylemekten kalmamış iz'ana hal
Ah melaldür halimiz gör bin perişan pür melâl
Hak malındandır şu sirkât cümle nâdan der helâl

Kaş bizümdür göz bizümdür bir akıl yok sanki lal
(SAV)

Saklar seni can kalb-i derûnumdaki nursun
Varsın seni bilmezse şu kalbim o da dursun
Ey şanlı Nebî rûha şifâ sâfi sürûrsun
Dursun seni bilmezse şu kalbim o da dursun

BİR TEK VAR'A VAR OL

Var edilen yâr o bırak var edenle var ol ey can
Cümle mecâzı kıl ırak bir tek var'a yâr ol ey can
Tez söner bir şûle hayat göz açtın kapanır heyhat
Durdurulmaz bir seyahat bir tek var'a yar ol ey can

MÜSLÜMANIN HALİ HOŞTUR

Neşe duyduğum bin sevindim kalktı gönlümden yeis
Ah ebed var der ya Kur'an Hak katından müjdedür
Öldü ölmek geldi gülmek anla cânâ yok beis
Müslümanın hali hoştur gayrı ruh pejmürdedür

ASLI GÖRMEK

Gel temâşâ eyle cânâ firkatinden vaslı gör
Gör ateşten oldu âyan sırr-ı hikmet faslı gör
Nûr-u Şemstür sevdiğin şol cam içinden parlayan
Âna dön sen fânilerden yüz çevir hem aslı gör

SEN BAĞIŞLA

Nasıl eylemedim iz'an ikram imiş nefes her an
Ey nefesleri yaratan zâlim oldum sen bağışla
Düşüm kalktım gıll-u gışla tövbe açtığım ağuşla
Yöneldim cûş-u huruşla beni affeyle bağışla

SEN SUSMAYACAKSIN

Baksın o mukallîd-i rezil mâziye baksın
Yaksın onu onbeşlilerin mertliği yaksın
Sen susmayacak anlatacak ağlayacaksın
Varsın yine gözlerdeki yaş kan gibi aksın

ALDANMA GÖNÜL

Dillerdeki aşktan nicedir narda kalanlar
Eyvah deme aldanma gönül yetti yalanlar
Mehtaba bakıp hû demeyen aşkı ne anlar
Eyvah deme aldanma gönül yetti yalanlar

RUHA ZİYAFET

Mehtab yine güldükçe güler gör ne zerafet
Yıldızları seyret a gönül rûha ziyâfet
Kalpler uyanır zikre dalar ah ne letâfet
Yıldızları seyreyle gönül rûha ziyâfet

HÛ DE..

Aldanma gönül aşk dediğin câm-ı şikeste
Dön şemse yüzün söyle sözün Hû de nefeste
Duy bâd-ı sabâ bak ne diyor estiği seste
Dön şemse yüzün söyle sözün Hû de nefeste

ALLAH'A YÖNEL

Allah'a yönel nefsi bırak halka veda et
Dön fikr-i Hüdâ şükr-ü Hüdâ zikr-i Hüdâ et
Yetmez mi gönül eylediğin bunca hatadır
Yâ Rab ederim tövbe deyû Hakka nidâ et

AŞK

Ne Ferhâd ne Mecnûn ne leylâda aşk

Ne candan habersiz süheylâda aşk
0 meftûn-u camlar ne anlar ne aşk
Gönüller ki ondan o mevlâda aşk